

ת"פ 21807/05/13 - מדינת ישראל נגד י א

בתי המשפט

ת"פ 21807-05-13
01 מרץ 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

י א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - רחלי חג'ג'

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דבי שרון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. ביום 29/1/2013 במסגרת ה"ט 54548-01-13 בית משפט לענייני משפחה קרית גת החליטה כב' השופטת אבירה אשקלוני, בין היתר, כי יאסר על הנאשם להטריד את המתלוננת בכל דרך ואופן שהם ובכל מקום בו היא נמצאת, לרבות באמצעות הטלפון או מסרונים. בתאריך 5/2/2013, במסגרת ה"ט-13-01-54548 בבית משפט לענייני משפחה בקרית גת האריכה כבוד השופטת אשקלוני את ההוראה החוקית עד ליום 1/3/2013.

ביום 6/3/2013, במסגרת ה"ט 28451-02-13 החליט כבוד השופט גבזון כי ההוראה החוקית האמורה תישאר על כנה למשך 3 חודשים נוספים (להלן: "ההוראה החוקית").

העבירות המיוחסות לנאשם הן כמפורט:

אישום ראשון - בתאריך 29/4/2013 שעה 11:30, בבית הדין הרבני באשקלון, איים שלא כדין בפגיעה במתלוננת בכך שאמר לה: "אני הולך לפרק לך את העצמות ואת יכולה להתלונן איפה שאת רוצה", זאת ככוונה להפחידה או להקניטה והכל שלא כדין.

בתאריך 29/4/2013 שעה 14:13 הפר הנאשם ההוראה החוקית שניתנה כדין וכשורה מאת בית המשפט לשם

עמוד 1

הגנה על חייה, גופה או שלומה של המתלוננת בכך, ששלח לה מסרון שתוכנו כמפורט להלן: "ק אני מודיע לך מה אני עושה ועוד לא התחלתי מהקור אז אני מודיע לך הקיץ הזה אני בא רק לפרק את כל העצמות לך ולכולם רק שפזית זה לא ניתן ולא אפשרי בעליל ואסור לפרק אף אחד אני מבטיח לך ולכולם גם לשופט שיקרא את ההודעה הזאת אני הולך ובא לפרק לך ולכולם את העצמות אחד אחד מבחינה משפטית טוב רק משפטית ואגב המשטרה זה רק חייגי מאה...." - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 ולסעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1997.

אישום שני - בתאריך 30/4/2013 שעה 21:03 או בסמוך לכך, הפר הנאשם ההוראה החוקית שנתנה מאת בית המשפט לשם הגנה על חייה, גופה או שלומה של המתלוננת בכך שהתקשר לטלפון של המתלוננת.

בתאריך 30/4/2013 שעה 21:14 או בסמוך לכך, הפר הנאשם ההוראה החוקית שנתנה לשם הגנה על חייה, גופה או שלומה של המתלוננת בכך ששלח לה מסרון שתוכנו מפורט: "אני מודיע לך שאת תוך 3 דקות מהרגע את לא מורידה את הפוסט תכני צ'ק שמן על הוצאת דיבה ודבר שקר את הורסת את הבנות שלי ומטומטמת זה דין בדלתיים סגורות...." - עבירה בניגוד לסעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1997.

אישום שלישי - בתאריך 7/5/2013 שעה 21:14 או בסמוך לכך, הפר הנאשם ההוראה החוקית שנתנה לשם הגנה על חייה, גופה או שלומה של המתלוננת בכך ששלח לה מסרון שתוכנו כמפורט: "תקשיבי זונה יש לי אישור לקרוא לך זונה את יכולה לשלוח את סבא שלך מהקבר שלו וגם סבתא שלך אני יכול להוציא מהקבר והכל יעשה חוקית, תביני יסתומה תמיד היית סתומה תרגעי מייד למה אמא שלי לא צריכה לעבור את זה זונה את זונה עשתה אותך תכנסי למקלחת זונה בין לקוח ללקוח טוב עצה למקצוע החדש שלך זונה ממני הרופא הירוק ואגב תקני שמפו לאבא ושמפו הגינה לכוס זה שומר על רמת חומציות תקינה...." - עבירה בניגוד לסעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1997.

2. א. מטעם המאשימה העידו: עו"ד סירוטה סרגיו (ע"ת 1), וק ל (ע"ת 2), וכן הוגשו: הודעה (ת/1), הודעה (ת/2), הודעה (ת/3), הודעה (ת/4), צילומים של מסך הטלפון (ת/5), צו (ת/6), הארכת צו (ת/7), הארכת צו (ת/8), הארכת צו (ת/9), הודעת נאשם (ת/10), הודעת נאשם (ת/11), הודעת נאשם (ת/13).

ב. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

3. עדותו של עו"ד סירוטה סרגיו (ע"ת 1):

הוא ייצג את ק ל, בהליכי גירושין מהנאשם בפני בית הדין הרבני האזורי באשקלון.

בתאריך 29.4.13 היו בחדר ההמתנה בבית הדין, הנאשם פנה אליו וביקש לדבר איתה, כי באותו מועד היה צו הגנה שהיא הוציאה נגדו. לשם קידום העניינים אמר לו: "בסדר דבר איתה, בנוכחותי".

חדר ההמתנה בגודל חצי מאולם בית משפט. תוך כדי דיבור הנאשם אמר לק, שהוא יפרק לה את העצמות, אז ביקש ממנו להתרחק, אך הוא ניסה כמה פעמים לחזור לדבר איתה, וכל פעם ביקש ממנו שלא להתקרב, עד שנכנסו לדיון

והדיון התקיים באווירה מתוחה, ככל הדיונים בעניינם של בני הזוג האלה. ק היתה מפוחדת, אמר לה להירגע. בתנועות הגוף שלה, ובמבט, ניתן היה לראות שהיא מפחדת מתגובת הבעל. אמר לה שיחכו לדיון ולאחר הדיון שתיגש למשטרה להתלונן וזה מה שהיה. לא מסוגל לצטט מילה במילה. הסיטואציה היתה שהנאשם פנה אליו וביקש חרף צו ההגנה לדבר עם אשתו, מניח, שהמטרה היתה לשם קידום ענין שהיה תלוי ועומד בבית הדין, ותוך כדי דיבור, הוא אמר את הדברים האלה: שהוא יפרק לה את העצמות, וגם היה משהו בקשר לילדים, לא זוכר מילה במילה. במשטרה מסר שאמר שהוא יקח לה את הילדים, אבל זה לא היה במרכז העניינים. התבטאות שלו שיפרק לה את העצמות זה מה שהפחיד את האישה וחש שהיא באמת מפחדת. 20 ומשהו שנה בתחום, הרגיש שהיא מפחדת. נכון שלא היה לנאשם עו"ד.

הנאשם אמר למתלוננת שיפרק לה את העצמות והוא לא אמר זאת בפן המשפטי, אלא שיפרק לה את העצמות. הוא ביקש ממנו לדבר עם אשתו בכניסה לחדר ההמתנה, יש שם קיר עם מעבר ושם עמדו ואת השיחה עם אשתו קיים הנאשם בתוך חדר ההמתנה. הם ישבו, והנאשם עמד. יש שם שולחן לעורכי דין ושני כיסאות המתנה. לדעתו זה איום, גם לדעתו המקצועית.

4. עדותה של ק ל (להלן: "המתלוננת") (ע"ת 2):

א. בהודעתה במשטרה (ת/1):

הייתה בדיון בבית דין רבני באשקלון לצורך גט מבעלה ששמו א א ל. בזמן היותם בבית דין רבני סמוך לשעה 11:45 הוא רצה לדבר איתה ולא רצתה ואז הוא ביקש לשוחח עם עורך הדין שלה שנכח איתה במקום ששמו סרחיו סירוטה ושניהם דיברו בצד ולא יודעת מה היה תוכן הדברים כי לא שמעה. בסיום שיחתם, עורך הדין התיישב לידה ואז ניגש אליה בעלה ואמר לה אני הולך לפרק לך את העצמות ושיכולה להתלונן איפה שהיא רוצה, ואז הוא צילם אותה באולם ההמתנה והיא ועורך הדין קמו ואז הוא הלך אחריה ואמר לה שכדאי לה להיזהר ממנו ושהילדים יהיו אצלו עוד היום, נכנסו אח"כ לדיון וקילל אותה בדיון: זונה, שטן וקילל גם את עורך הדין והדיינים. לא הוזמנה משטרה לבית"ד הרבני, וגם לא רצתה, כי ככה היו הופכים אותו סרבן גט. בדיון אמר עוד שהולכת לקבל ממנו הפתעות בצבע.

הם נשואים תשע שנים, יש להם שתי בנות, בת 8 ובת 3.

יש צו שאוסר עליו להיות בקשר עם הילדים, והוא אמר שייקח אותן, ויש גם צו הרחקה שלו ממנה שאסור לו להתקרב אליה כלל או להטריד ולאיים בכל דרך שהיא, וגם הוא לא הופיע בכלל לדיונים בבית משפט וקיבלה הארכה של הצו לעוד 3 חודשים, עד 6/6/2013. הגישה עליו תלונות בעבר במשטרת קריית גת ושדרות וגם הגישה תלונות כשהיה מפר את הצו. הוא משתמש בקנבס רפואי מידי יום, לא עובד, נכה, חולה בניוון שרירים. אין לו נשק. חוששת ממנו, הוא איים עליה. הוא אמר שהוא הולך להתגורר סנטים מהבית שלה ויש בכלל צו הרחקה שאסור לו להיות לידה.

ב. בהודעתה במשטרה (ת/2):

הגיעה שוב לאחר שיצאה מהמשטרה וקיבלה ממנו שתי הודעות נוספות שבהן הוא אומר שיפרק לה את העצמות אבל זה רק משפטית והוא כאילו אסור לו לעשות את זה אבל יפרק לה את העצמות חוקית וגם מודיע שכולם יראו את ההודעות האלה ושהוא בא לקחת את הילדה. חוששת ממנו וחוששת שהוא יבוא לקחת את הילדה.

ג. בהודעתה במשטרה (ת/3):

עמוד 3

פרודה מי א ל, המתגורר עם אימו. בידה צו הגנה. אתמול בשעה 21:00 לערך חייג אליה לנייד, לא ענתה לשיחה ולאחר מכן שלח לה הודעת טקסט ובה הודיע לה שאם תוך 3 דקות לא מורידה את הפוסט שכתבה בפייס שלה הוא יעשה לה כל מיני דברים. הוא כתב לה הודעה ארוכה ובה רשום כל מיני דברים שיעשה, לא הכל ברור:

"...אצלי כולם ישלמו בסוף לפי החוק....".

לא שוחח איתה אתמול, לא הגיבה למסרון ולא ענתה לשיחה שקדמה למסרון, עצם העובדה ששלח לה מסרון- בניגוד לצו ההגנה. מאוד מפחדת מהפרוד שלה, מדובר בנרקומן, הצורך סמים רפואיים. הגישה תלונה לפני יומיים בתחנת המשטרה באשקלון על איומים שלו כלפיה בתוך בית הדין הרבני בנוכחות העו"ד שלה, הוא לא מפסיק להפר את צו ההגנה וממש חוששת לחייה ולחיי הילדים שלה.

פרסמה בפייסבוק מכתב אכזבה לגבי אוזלת ידה של המשטרה, זה מפורסם בדף הרשמי של משטרת ישראל, וי הגיב על כך.

ד. בהודעתה במשטרה (ת/4):

פרודה מבעלה ששמו י או א ל והיום הוא נחקר בתחנת קרית גת על תלונה של הפרת הוראה חוקית ואיומים. במהלך ולאחר החקירה הוא שלח לה הודעות מאיימות וכן הפר את צו ביהמ"ש. מבקשת לצרף את ההודעות ששלח לה לפלאפון.

ה. בעדותה בביהמ"ש:

הוא היה בכלא 3 שבועות ואחר כך שוחרר למעצר בית עם איזוק אלקטרוני בגלל הנסיבות הרפואיות שלו. לא נשלחו אליה מסרים ולא SMS- במהלך התקופה ששהה במעצר בית. התקשר אליה רכז הקיבוץ ואמר לה שהוא פנה אליהם בזמן שהיה בבית וביקש לעבור לקיבוץ בו היא מתגוררת. פנתה לבית משפט בבאר שבע ואמרה שרוצה צו הגנה, אך אמרו לה שהוא לא איים עליה משהו מוחשי. עד ה- 17.9.13 היה אזוק. רצתה לשאול איך מגנה על עצמה כי לא רוצה שיבוא לגור לידה, ואז הסבירה לה השופטת על דרכים אחרות. מאחר ועברה איומים מהנאשם, לא תשב בשקט שיקרה משהו, תבוא לבית משפט ותבקש הגנה. כאשר אדם רוצה לבוא לגור לידה ויש לו צו הרחקה ממנה, מפחדת ממנו בשמה ובשם ילדיה. רק לפני 3 שבועות היתה במקלט לנשים מוכות. הלכו למקלט מאחר והיה חשש לחייה ולבנותיה, מאחר וקיבל מבית הדין הרבני הודעה שתוך 3 שבועות, עד 1.11.13, יש לו זמן לתת לה גט ואם לא- יכנס לכלא. מאוד פחדו ברווחה שבתקופה הזאת יגיד תמות נפשי עם פלשתים.

קיבלה גט ב- 1.11.13. אסרו אותו על סרבנות גט, ובו ביום קיבלה הגט בכלא שיקמה.

כל 3 שבועות ההמתנה היו במקלט, בלי עבודה ובלי מסגרת. הפחדים והחששות עדיין קיימים, הגט לא הסיר אותם. מעולם לא התלוננה שהרים עליה יד, תמיד רק איומים. התחתנו בספטמבר 2004, ו- 4 שנים לא היה חולה, והמשיכו לגור יחד, עד לפני כשנתיים כשביקשה לעזוב אותו והוציאה אותו מהבית. הייתה בשמירת היריון.

נכון שהוא היה בריא ועבד בנביעות וגם במקום העבודה שבו היא עובדת, משק לגידול עופות במושב תלמים, הוא עבד גם בעלית וגם כשיפוצניק.

הוא חלה לפני כ- 5 שנים. מכירה את המצב הפיזי שלו יותר טוב מכולם. הוא מוגבל פיזית. לא יכול להרים את הילדות

על הידיים. יש לו בעיה בקימה, ובהליכה.

ב- 14.10.13 שירותי הרווחה קראו לה ואמרו שעשו הערכת מסוכנות וביקשו ממנה מיד לצאת מהבית. נתנו לה שעה להתארגן.

ב- 17.1.13, רשויות הרווחה העבירו תסקיר, כב' השופט גביזון ביקש תגובה נגדית לתסקיר תוך 7 ימים והוא לא הגיב ולכן השופט קבע שלא יצור כל קשר עם הקטינות עד להודעה חדשה. זו לא החלטה שלה, אלא של בית משפט.

מבחינת הילדות, אף פעם לא אמרה שלא מעוניינת שיהיה בקשר איתן אך הוא משתמש בקנבוס רפואי, לכן לא מוכנה שיראה את הילדות אלא רק בנוכחות אדם ג', אך הוא לא מוכן לקבל את התנאים.

רשויות הרווחה הסכימו שיקח אותן אליו אבל בנוכחות אחת מאחיותיו, והוא לא הסכים. יש תיעוד שהוא לא הגיע מיוזמתו למפגשים.

הבת שלה הרימה אליו טלפון בדצמבר, כי שבועיים לא רצה לדבר איתה, אחרי שהכניסו אותו למעצר בית. לפני כן הוא הרים טלפון לבת שלו, צרח מבכי, אמר לילדה בת ה-7, "אבא נכנס לכלא", וניתק את הטלפון. אחרי 5 ימי מעצר, סירב לדבר איתה בטלפון. היו מתקשרות ולא היה עונה. חייגו מחסוי והוא ענה והילדה אמרה: "אבא", וניתק לה את הטלפון בפנים ועד היום היא בוכה, ועד היום עם פסיכולוגית. כותבת ביומן שלה, למה אבא ניתק לה את הטלפון בפנים.

היא מכירה את אופן ההתנסחות שלו והיא לא מקובלת עליה. במהלך כל הנישואין שלהם, גם כשהיה בריא, היתה אומרת לו שיש דברים שלא אומרים והוא חופשי היה אומר. כך חונכה מבית. בין בני זוג לא מקללים. זו התנסחות שלו ותמיד הייתה ולא השתנתה. אדם שאומר שיפרק לך את הפרצוף, זו התנסחות שלא מקובלת.

הוא חולה בניון שרירים, ומתעסק רק בעצמו ובקנבוס הרפואי.

יש לו פייסבוק ומקדם השימוש בקנבוס בעולם.

לא רואה את הילדים.

בטוחה שהוא אוהב אותה וחווה את הכעס שלו כשנתן לה גט.

יכול לעשות לה משהו. רוצה את השקט שלה, את הפינה שלה ולא רוצה כלום איתו.

היא מתמודדת עם שתי בנות לבד. היה חשוב לה לקבל את הגט, במובן הרגשי לא להיות יותר מחוברת אליו. הורידה את שם המשפחה א. הוא שינה לא ולא הוריד את ל במשרד הפנים.

ב- 29.4.13 לפני הדיון הנאשם ניגש לעו"ד וביקש לדבר איתו, והם הלכו לצד ודיברו ביניהם וכשהעו"ד חזר הוא התקרב אליה ואמרה שלא מוכנה לדבר איתו, והוא אמר לה שהולך לפרק לה את העצמות. קמה, הלכה והוא בא אחריה והחל לצלם עם הפלאפון, ואמר לה שהילדות יהיו עוד היום אצלו בבית ושתתכונן להפתעות בצבע. הלכה למזכיר אב בית הדין הרבני, הרב פרץ, אמרה שיש לה צו הרחקה, אך לא רוצה להזמין משטרה כי חשוב לה הדיון, ושירחיקו אותו ממנה כי הוא מאיים עליה. הוא הלך וקרא למאבטח והיא התרחקה.

עם צו ההרחקה, בפינה שלה, בא אליה ואומר לה שיפרק לה את העצמות, ועם חיוך, ולא רואה אותה בעיניים. באותו יום הלכה למשטרה רועדת, כי הוא אמר שהוא לוקח את הילדים. התקשרה לקיבוץ, היו בכוננות, כל אחת לקחה ילדה.

מי צריך לחיות בפחד כזה?

רשויות הרווחה מודעים, כשהילדה שואלת היא אומרת שאבא אוהב אותה. חשוב לה שאבא יהיה נוכח, אבל אבא צריך להיות נוכח בתנאים מסוימים ולא איך שהוא חושב, שצודק וחכם ואין עליו. ברגע שאדם לא משתף פעולה עם רשויות הרווחה, הערכת המסוכנות הופכת להיות גבוהה.

הלכו לוועדה להערכת מסוכנות, ישבו עם פסיכיאטר מחוזי, עובדת סוציאלית מחוזית, היא והוא, יצאה מהפגישה והוא נשאר וביקשו ממנו לעבור הערכה פסיכיאטרית ואמר להם שהוא לא יעשה אם היא לא תעשה, לכן הלכה, אך הוא בסוף לא הלך להערכה הפסיכיאטרית.

יש לה ילדה בת 3.5 שנים שלא מכירה אותו, רק בתמונה. אסרו עליו להתקשר אליה או מסרונים, לא ליצור שום קשר איתה.

כאשר יצאה מהרבנות ישר נסעה למשטרה ואמרה שמפחדת שהוא הולך לקחת לה את הילדים והביאה את הפרטים של העו"ד שהיה נוכח. בכתה שם, ואמרה שמפחדת וזה לא פעם ראשונה שמתלוננת והוא מפר אלף פעם צווי הרחקה ולא עושים עם זה כלום.

השוטר אמר שיעלה זאת לפרקליטות, יהיה בסדר שתלך הביתה אך איך שיוצאת מהתחנה הוא שולח לה עוד פעם מסרונים. חזרה שוב לשוטר. הוא כותב: את יכולה להראות למי שאת רוצה, לא מפחד.

ב- 29.4.13 השאירה את הילדה בערב בבית הגננת כי פחדה לחזור לביתה, והרימו טלפון לפרקליטות, ובילילה דיברה איתה פרקליטה, ואמרה שהוא מתוכם ב-SMS, למרות שאמרה שאסור לו לשלוח SMS.

באותו לילה, ב- 30.4.13, כתבה פוסט למשטרת ישראל, שבו מצרה על אוזלת ידה, ולמה צריכה לישון בלילה מפחדת. גם כב' השופטת לביא נתנה לה צו הגנה, והוא הפר אלף פעם.

היא ישנה עם סכין, גז מדמיע, אין לה תריסים.

התרעמה על אוזלת היד של המשטרה, כי באה להגיש תלונות ולא נותנים לה מענה. הקצין שדיברה איתו אמר לטפל בה, כי זה חוזר על עצמו. השוטר מקבל את התלונה ואז הוא מבין במי מדובר, מתנצל, לא יכול, לא קורא לו היום, לא מסוגל, קשה איתו, לא יכול. אמר לה שתיקח את מספר הטלפון ואם הוא יבוא אליה, תתקשר אליו. רק אחרי שפרסמה את הפוסט, למחרת הגישו תביעה, גם דברים שבעבר לא הגישו. היום חיה טוב עם המשטרה, הם מבינים אותה ומבינה אותם. מבקשת הגנה.

מאחלת לו בריאות הנפש ובריאות הגוף.

אסור לשלוח SMS, לא מעניין התוכן. בית משפט נתן הוראה. אם המשטרה לא תאכוף את זה, אז מי? ביום שאמר שהוא לוקח את הילדים, פחדה. קיבלה SMS, במהלך כל השנתיים. אותו סגנון כתיבה של איומים, במגילות. תמיד קיים סיכוי שהוא יגיד תמות נפשי עם פלשתים, אין לו הרבה מה להפסיד, הדחיקה את זה הרבה זמן. רשויות הרווחה קראו לה והעירו אותה שלא יכולה לחיות בשאננות שלא יעשה כלום ושחייבת להבין שהערכת המסוכנות גבוהה. לקח לה יותר משעתיים לשבת מולה ולהגיד לה שצריכה עכשיו לקום וללכת, זה היה יום שני, ואמרה בסוף שבוע, והם אמרו לה שעכשיו קמה והולכת. תמיד היו נורות אדומות. התקשרו אליה מהמדיה כדי לספר את הסיפור שלה, ולא רצתה כי פחדה

ממנו. זו המלחמה האישית שלו ואין לה מה לעשות, מדובר באדם לא נורמלי. מדובר באדם שאמר שלא רוצה לראות את הילדים ושיגרשו אותו. היא בשביל הילדים שלה הייתה הולכת לירח.

ליותה אותו במחלה ויודעת שהיא ניתנת לריפוי. מדובר בדלקת בגוף, ניתן לטפל על ידי קורטיזונים והיה שיפור מדהים אך הוא לא רוצה להירפא, כי המחלה מזינה אותו.

ב- SMS רואה חד משמעית איום. הפחד מניע אותה להגיע לתחנה. בבית דין רבני השיחה הייתה ממש לפני דין. הוא ביקש לדבר איתה והוא בצו הרחקה, ואמרה לו שלא ואז הוא אמר שהוא יפרק לה את העצמות. לשאלה אם יכול להיות שדיבר איתה שבמשפט הולכת להפסיד משיבה שהוא נותן לזה פרשנות. הסגנון שלו מאיים, נקודה. לבוא אליה לפני שנכנסים לדיון ולהגיד הילדים יהיו היום אצלי, זה איום, כי יש הוראה של בית משפט. גם אם הייתה רוצה לדבר איתו, ברגע שיש צו הרחקה, תבוא ותדבר איתו? ואז תגיד לשופטת סתם מצאתי לנכון לדבר איתו. זה סותר. הוא לא היה מיוצג. היא קיבלה סיוע מהמדינה, גם הוא יכל לעשות אותו דבר.

5. גרסת הנאשם:

א. בהודעתו במשטרה (ת/10):

בתאריך 29/4/2013 היה בדיון בביהמ"ש. רצה לדבר איתה והיא לא הסכימה ואמר לעורך הדין: הולך לפרק לך ולה את העצמות מבחינה משפטית, מותר לו להגיד את זה וגם הציע לו להתקשר למשטרה ונתן לו את הטלפון, נמצאים עם מאבטח והוא נכה מה הבעיה ואז לאחר מכן, הדיון הסתיים, ירד למטה לאוטו ושולח לה הודעה ואמר לה מה שהיה בדיון זה רק התחלה.

בתאריך 3/5/2013 ראה שרשמה סטטוס שהיא מתלוננת על זה שהמשטרה לא מטפלת בה ואז באותו יום שלח לה הודעה שתובע אותה, שפוגעת בשמו הטוב ושתהיה מוכנה שתובע אותה ומאז ועד היום לא שולח הודעות.

שלח הודעות כי היא סגרה את המחשב בבית שלה כדי שלא יצור קשר עם הילדות. יודע שמה שיש לו להגיד בבית משפט יגיד ובמשטרה עובדים כמו רובוטים. לשאלה למה אמר לעורך הדין ולאשתו שיפרק להם את העצמות השיב שזה נקרא אסטרטגיה, קרא לו מיוזמתו ואמר לו עפ"י הנתונים שיש לו עומד לפרק אותו בביהמ"ש. אמר לשופטת מה שיש לו לעשות שבעים פעם.

ב. בהודעתו במשטרה (ת/11):

לא השיב לשאלות וכשנשאל על כך שמתקשר לנאשמת ושולח לה הודעות טלפוניות למרות צו ההרחקה משיב שיעשה את זה עוד 75 פעם ולא שם על החוקרת, שתיקח כרטיס ושיבוא לה סרטן וייעץ לה.

ג. בהודעתו במשטרה (ת/12):

כל מה שהיה לו כתב בהודעות ביועין על מנת שזה יגיע לביהמ"ש בדרך לא דרך.

לשאלה האם קילל את ק בבית הדין הרבני זונה ואת עורך הדין שלה שטן השיב שמודיע עכשיו שאונס את הזכויות שלו,

הכל מנוהל משקר ומרוע וקרטל של שקר וזהו מה שיש לו להגיד יגיד בביהמ"ש.

מציג בפניו שתי הודעות שכתב מהפלאפון שלו לפלאפון של ק ואיים עליה ואמר לה "אני רק בא לפרק את כל העצמות לך ולכולם רק שפיזית זה לא ניתן" ומשיב על כך שלא מבין כלום מהתלונה, המוצגים לא מובנים לו והשירות והשלומיאליות לא עונה לרמות מקצועיות של 3 ואשתו לא מפסיקה להשתמש בכוח שלה נגדו.

על כך שאיים על ק והפר צו בכך שבתאריך 30/4/2013 התקשר למתלוננת והיא לא ענתה ושלח לה מיד הודעה כתובה בה כתב בין היתר "אצלי כולם ישלמו בסוף לפי החוק" השיב מה לא מבין מההודעה? רשם שהכל יתבצע לפי החוק, מה לא ברור? מראה לו את ההודעות מיום 30/4/2013 ועל כך מוסר שרוצה לקום וללכת ומבקש אמבולנס.

ד. בהודעתו במשטרה (ת/13):

כל ההודעות נשלחו מטלפון 054-2052990 ויש לו עוד שני מכשירים שיש בהם גם הודעות לאשתו אבל זה היה לפני הצו. **מצטער על הכל, הכל נאמר ונכתב מתוך געגוע ורצון לסגור את הסבל המתמשך ולעצור את הסיטואציה וההתעללות הנפשית והשואה שאשתו מבצעת בו מתחילת התלונה הראשונה, אין כל בסיס סביר שיוכל לבצע משהו, אבא שלא שמע את הבנות שלו מלא זמן שוב כולו צער ומחילה על הדרך שלו הברוטלית, הברברית שנכתבה בהודעות. מטרת ההודעות היו ליצור אמפתיה אנושית. נשבע שלא פגע ולא יפגע ולא פוגע לעולמים באמא של ילדיו ולכן, דורש את זכויותיו וכל זאת בגלל שצורך קנביס.**

ה. בעדותו בביהמ"ש:

מבקש לשלוף את הפרוטוקול מכב' השופטת אבירה אשקלוני שבו דורש בתוקף לשלוח SMS ואחר כך אשתו שיקרה לכב' השופט גבינזון והורידו לו את ההודעות. ההודעות מונחות בפני בית משפט עם 3 העתקים, ההודעה בעצמה מנוסחת לשופטת. **מודה בכל ההודעות**, מבקש מבית המשפט לנתח את ההודעה. כבר גרוש. היה עצור כסרבן גט 3 ימים והיום כבר גרושים. הדעה הקדומה של הקנביס מקשה עליו וזה התרופה שלו לכל החיים. מהדעות הקדומות, אשתו במקום שיגידו לה שמדובר באדם חולה. יש לו בעיה מונוטונית, לא מרים את הקול.

זוכר את כל האירועים. לעניות דעתו קפה שגלש, לא צריך לשבור את התנור, אלא לנקות, זה מה שחשב שהיה הריב הזה, ריב שגלש טיפה וצריך לאזן. לא ראה גירושין. **כל ההודעות ו-SMS נשלחו בזמן ההליך משפטי.**

אותה הודעה נשלחה מתוך בית דין רבני, בזמן שמציג את עצמו לבד. העו"ד שלה ואשתו היו בחוץ ובא לדבר איתם, היה דיון סוער שבה נאמרה המילה זונה. ביקש מהרבנות שיבקשו מגרושתו שתמעט עם כל התבטאויות שלה כי זה פוגע בו והיא נוהגת כזונה, ביקש זאת מהדיינים. **ירד מהאוטו לשלוח הודעה עקב זאת שמייצג את עצמו לבד.** ביקש מכב' השופטת אבירה אשקלוני מיוזמתו, אישור לשלוח הודעות, פרוטוקולים של שנות ה-2000, יש העתקים. הודעות תחנונים לבית המשפט "תעזרו לי מתעללים בי בגלל דעה קדומה שאני חולה, אני צורך תרופה".

"העירו את כל הפרקליטות, החוקרים במשטרת קרית גת אף אחד לא מצליח לחקור אותו, אומרים בנאדם מתוחכם ולא יודעים מה לעשות איתו." רק עכשיו ישב על הטלפון ושולח סימן שאלה, נותן לגיטימציה להכניס אותו בפנים.

ביקש בהודעה ב- 24.10.12 הגנה, עובר 20 חודש עינוי דין. מבקש לפעול על פי האדם הסביר. כל היום דבוק לחשמל ותנורים. מנהלת בנק אומרת לו רוצח, המטפלת שלו אומרת שרוצח, אלוהים ישמור מה יוצא שמכפישים אותו. מה

הבנות שלו יגידו? אמא שלו קיבלה התקף לב, סרטן.

מבקש מכבודה לקרוא את כל ההודעות ת/5. תוך כדי שבית משפט מקריא את ההודעות, **מאשר את הדברים ושואל מה לא בסדר עם זה**. שבית משפט ילמד אותו מה ההגדרה של המילה זונה. יום הגירושין, יום של אמוציות. כב' השופטת אבירה אשקלוני אפשרה לראות את הילדים בפייסבוק, וב- 5 בבוקר טלפון, הוציאה את הכבל מהמחשב, ואמרה לעומר שתגיד שהמחשב לא עובד. אנסו אותו לתת לה גט, מתוך כלא שיקמה.

היא מפחדת לשבת איתו על כוס קפה.

שמע שהיא עברה אירוע מוחי בגלל המצב ודואג לה.

20 חודש לא מקבל טיפולים, השרירים שלו מתקצרים. מנגד מגיש פרס נובל ברפואה, עושה הכל כדי שהבת שלו תלך בכבוד. לא יגע בה ומתחייב כל החיים לשמור עליה אמונים, זאת האמא של הילדים שלו. כל התיק הזה נולד מאי הבנה, כל מה שנאמר, כל מה שנעשה, נעשה. לטובת הילדים, מחכה לה, נתן לה את כל האפשרויות.

אמרו לו שלא יכול לראות את הילדים שלו. ההודעה הראשונה בשם הזונה, ביורדו מבית דין הרבני, ישב באוטו וכולו כעס, הוציא את כל התסכול שלו בהודעה.

ההודעה השניה, אם לא מורידה את הפוסט, היא כתבה עליו דיבה, שלח לה הודעה קצת טיפה בוטה, אבל הודעת עדכון, היועצים שלך מטים אותך לדיבה. יגיע יום הדיבה ויום המשפט זה הדברים שתאלץ לעשות, ולא יתן לה לעשות כלי. רשום בהודעה עצמה, וידאג שתעבור דלת דלת ותבקש את סליחתו וכבודו.

ראה לנכון לפנות לעו"ד, ביקש ממנו לדבר איתם, לפני הדיון. אמר קטי יש כאן תלונות שווא, יש כאן את העובדות, יכול להיות התרגזת, את תגיעי לבית משפט ושאלו אם כתבת ככה, אז חבל. המשיך איתם את כל ההליך, סיים, ירד לאוטו ושלח את ההודעה מתוך כעס של עצבים. היום עברו הרבה מים בנהר. ההודעה נכתבה בתוך הליך משפטי, לעבר, להווה ועתיד, אך ורק בפן משפטי, הרוגז, כעס ובוטות. הוא מבוזה.

עבר 7 עורכי דין עפרה סיבוני, דוד כץ, ועוד אחד, כולם באים והולכים, לא ידע, פעל על דעת עצמו, לפי שיקול עצמי, שכן שלח הודעה. זה כתוב, אי אפשר להתעלם. פועל כאן אבא מתוך רגש. רב על הילדים. חודש מעצר בית, 21 ימי כלא, וזאת על הודעת SMS אחת שלא לטעמכם.

יש לו תמונות, צילם את העו"ד וגם את המקום כדי שיהיה לו ומציג בפני בית משפט את הצילומים שצילם את המקום, אותה ואת העו"ד. לא הדפיס, מתחייב להמציא כבר היום את התמונות. העו"ד אמר לו: אתה מאיים עלי, אמר לו קח את הטלפון ותתקשר, תגיד שאתה מאיים ואנו לפני דיון משפטי. אנחנו מדברים, זה דבר נהוג.

6. המצב המשפטי:

על עבירת האיום:

סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע כי :

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו מאסר שלוש שנים".

ברע"פ 2038/04 - **שמואל לם נ' מדינת ישראל** (תק-על 2006(1), 66) כב' השופטת בייניש התייחסה בהרחבה לרכיבי העבירה באותו עניין.

נקבע כי לא נדרשת תוצאה של פגיעה בפועל בערכים המוגנים על מנת שתתקיים עבירת האיומים אלא נדרש להוכיח כי האיום אכן השיג את מטרתו של המאיים וכי ההפחדה או ההקנטה התממשה.

די בפעולת האיום עצמה, אם בוצעה מתוך כוונה להפחיד או להקניט, כדי להוות עבירה של איומים. מדובר, אפוא, בעבירה שהיא מסוג העבירות ההתנהגותיות ואין מדובר בעבירה תוצאתית ונדרש יסוד של "מחשבה פלילית מיוחדת".

קביעה אם תוכן הביטוי הוא מאיים נעשית על פי אמת מידה אובייקטיבית. הבחינה נעשית מנקודת מבטו של האדם מן הישוב, המצוי בנסיבותיו של המאיים, ולא על פי אמת מידה סובייקטיבית ומנקודת מבטו של המאיים בלבד.

כלומר, על בית המשפט לבחון **"אם יש בדברים כדי להטיל אימה בלבו של אדם רגיל מן היישוב בנסיבותיו של האדם שנגדו הופנה האיום"**. בחינת תוכנו של הביטוי אינה מתבצעת באופן המנותק מן הנסיבות אלא בתוך ההקשר בו ניתן הביטוי. הנסיבות שאפפו את מסירת הביטוי ואת הנסיבות בהן הוא נקלט. כמו כן יבחן בית המשפט את המסר שהיה גלום בביטוי.

לגבי היסוד הנפשי - הגדרת הכוונה הנדרשת :

בעבירת האיומים המונח "בכוונה" אינו מתייחס לרכיב תוצאתי ונראה כי משמעותו הנכונה, מבין השתיים האפשריות לפי סעיף 90א, היא "במטרה": **מתוך שאיפה להשיג את ההפחדה או ההקנטה.**

להגדרתה של הכוונה קיימת חשיבות וזאת לנוכח השאלה אם ניתן להחיל על דרישת הכוונה בעבירת האיומים גם מצב נפשי של צפיות.

גם בעבירות שאינן תוצאתיות, דהיינו, עבירות התנהגותיות, ניתן להמיר את דרישה הכוונה בצפיות שמקורה בדוקטרינה פסיקתית, כך שצפיית התממשות היעד המבוקש ברמת הסתברות קרובה לוודאי, כמוה כשאיפה להשגת היעד, והדברים יפים גם לעניין עבירת האיומים ומטעמים דומים.

בחינתה של עבירת האיומים - שהיא עבירה התנהגותית המבוצעת מתוך מטרה - מחייבת את המסקנה כי **הלכת הצפיות חלה לגביה.**

מוצדק להחיל את הלכת הצפיות על עבירת האיומים שכן בכך מצמצמים את ההגנה שמעניקים לביטויים שהם פסולים על פניהם ואינם מצויים בלב ליבו של הביטוי המוגן.

המסקנה כי יש להחיל את הלכת הצפיות על עבירת האיומים עולה בקנה אחד גם עם דברים שאמר בית המשפט בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מ"י** (פ"ד מ"ג (3), 373) ובע"פ 3779/94 **חמדני משה נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(1), 408).

7. סיכום עובדות :

אין חולק כי במועדים הנקובים באישומים עמד בתוקפו צו, שניתן על ידי ביהמ"ש לענייני משפחה, על פיו **"נאסר על הנאשם להטריד המתלוננת בכל דרך ואופן שהם ובכל מקום בו היא נמצאת, לרבות באמצעות הטלפון או מסרונים"** (להלן: **"הצו"**).

אין חולק כי למרות הצו פנה הנאשם אל המתלוננת בטרם הדיון, בביה"ד הרבני, וביקש לדבר איתה, בנוכחות עורך דינה, וכן אין חולק כי שלח לה מסרונים רבים.

הנאשם מודה בתוכן המסרונים שב ת/5 ואף מודה בכך שבחלקם מדובר בתוכן בוטה ופוגעני אך מסביר זאת בכך שנמצא בסערת רגשות ומתוך פגיעה שנפגע מכך שביה"ד הרחיקו מבנותיו.

כמו כן חולק על טענת התביעה כי השתמש במילות איום.

לגבי מפגש בטרם הדיון בביה"ד הרבני, העידו עוה"ד והמתלוננת כי הנאשם אמר למתלוננת:

"אני הולך לפרק לך את העצמות ואת יכולה להתלונן איפה שאת רוצה". אמנם עוה"ד התיר לו בניגוד לצו לשוחח עם המתלוננת אולם רק לגבי ההליך המשפטי ובנוכחותו.

עדויותיהם מהימנות ומחזקות זו את זו ולמעשה הנאשם לא חולק על כך ששוחח עימם בניסיון להשיג הסכמות וכי השתמש במילים כמתואר, בטרם הדיון, בטענה שלא היה מיוצג, אף שלטענתו התכוון לפירוק עצמות "חוקי".

גם לאחר הדיון ירד הנאשם לרכב ומיד שלח לה מסרון מאיים.

התחכמותו בדיעבד כאילו בעת שאיים בביה"ד כוונתו הייתה לשבירת עצמות "חוקית" בלבד, וציון דברים אלו בהודעה ששלח במסרון, אין כדי להפוך את מילות האיום ל"חוקיות".

למותר לציין כי לא רוצחים באופן חוקי ולא שוברים עצמות באופן חוקי, ואין ספק כי מדובר בדברי איום עם מסר אלים מאד. כל אדם סביר במקומה של המתלוננת היה רואה בנסיבות אמירת הדברים, איום לפגיעה פיסית ממשית. מדובר בדברים שנאמרו ואף נכתבו על ידי הנאשם בכוונה להפחיד המתלוננת ולהרתיעה. לא רק זאת, אלא הוא אף הצליח בכך, שכן בו ביום הואיל וגם איים לקחת ממנה את הבנות, התעורר חששה להותירן בביתן ולכן דיווחה להנהלת הקיבוץ והעבירה אותן לבית אחר. בהמשך, לכשהוכרז הנאשם סרבן גט, על פי דרישת עובדות לשכת הרווחה, היא עזבה ביתה ועברה לגור עם בנותיה למשך 3 שבועות במקלט לנשים מוכות.

לאחר האירוע בביה"ד המתלוננת התלוננה במשטרה והתחננה שיתייחסו לתלונותיה ברצינות, היא אף שוחחה טלפונית עם תובעת, אך משלא זכתה לתגובה הולמת שיש בה להפיס פחדיה, בצר לה העלתה פוסט בדף של המשטרה ובו

מחתה על הטיפול הלקוי ששם אותה לדבריה, בסכנת חיים.

בתגובה שלח לה הנאשם הודעה שתוכנה: "אני מודיע לך שאם תוך 3 דקות מהרגע את לא מורידה את הפוסט תכני צ'ק שמן על הוצאת דיבה ... את הורסת את הבנות שלי ומטומטמת זה דיון בדלתיים סגורות...אני אראה לך ולכולם מה נשבעתי לבנות שלי אני הולך עד סוף העולם ואני לא עוצר את שומעת ...שזה ירד כמה שיותר מהר ק חבל..."

כתוצאה מהפוסט, לעדות המתלוננת, המשטרה החליטה בכל זאת לפעול ובתגובה שלח לה הנאשם מסרון נוסף :

"תקשיבי זונה יש לי אישור לקרוא לך זונה את יכולה לשלוח את סבא שלך מהקבר שלו וגם סבתא שלך אני יכול להוציא מהקבר והכל יעשה חוקית, תביני יסתומה תמיד היית סתומה תרגעי מייד למה אמא שלי לא צריכה לעבור את זה זונה את זונה עשתה אותך תכנסי למקלחת זונה בין לקוח ללקוח טוב עצה למקצוע החדש שלך זונה ממני הרופא הירוק ואגב תקני שמפו...הרגע יצא מפה שוטר...אני בא לזיין אותך משפטית כל מפגש אני אזין אותך ... רוצי למשטרה הכל בסדר והכל יעשה באופן חוקי ואגב כבוד השופטת ההודעה הזו נכתבה גם לכל גוף כזה או אחר אני בא לזיין את כולכם...אני בא לזיין כל מי שיעמוד לידי...אז שוב לכולם אני בא ויבוא לזיין את כולם כל רגע ..."

אין ספק כי התוכן הקשה והפוגעני של המסרונים מהווה הטרדה ממשית של המתלוננת, הטרדה מודעת ומכוונת, תוך שימוש בטלפון- ובניגוד לצו, שהוצא בדיוק למטרה הספציפית של מניעת מסרונים כאלה, ולכן מהווה עבירה של הפרת הוראה חוקית שבאה להגן על בת זוגו מפניו. טענת הנאשם כי עשה כן מתוך סערת רגשות על רקע הסכסוך המשפטי וקביעות ביה"ד הרבני וביהמ"ש לענייני משפחה לגבי ראיית בנותיו- אינה טענת הגנה.

לאור כל האמור שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם איים על המתלוננת, הטריד אותה והפר הצו ולכן אני מרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הואיל והסניגורית מבקשת תסקיר והתביעה עותרת למאסר, ידחה לטיעונים לעונש 1.7.15 שעה 9:30.

בעקבות הדחיה הארוכה, לאחר ששמעתי שלא הפר תנאי שחרור, אני מורה על ביטול מעצר הבית, אך בית המשפט שב ומזהירו כי נאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת וכי הסדרי ראייה עם הילדים יש

עמוד 12

להסדיר באמצעות בית משפט לענייני משפחה.

שרות המבחן יכין תסקיר אודות הנאשם/ת שיוגש לבית המשפט לא יאוחר מ- 8 ימים בטרם מועד הדיון.

**תשומת לב שרות המבחן למס' הטלפון של הנאשם/ת: 08-6107569 וכן הסניגורית עו"ד דבי שרון :
050-2701636.**

מוסבר לנאשם/ת כי עליו/ה להיות בקשר עם שרות המבחן בטל':

קרית גת - 08-6621666 ו/או 08-6621662

אשקלון - 08-6778777

באר שבע - 08-6252403 ו/או 08-6252444

מוסבר לנאשם/ת כי אם לא ת/יתייצב לדיון יוצא צו להבאתו/ה.

במידה ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן, ידווחו לבית המשפט לצורך הקדמת הדיון.

הנאשם מוזהר בחובת התיצבות, שאם לא כן, יוצא צו להבאתו ויהיה בכך הפרה של תנאי שחרור, על המשתמע.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה